

net, ja, ſaa kan han ganſke viſt paa egne Begne-
gjøre ſin Indberetning, thi ſaa er han ſtillet
ſom den ene Autoritet lige overfor en anden
Autoritet; thi der ſtaaer ikke, at Præſten ſkal
være Medlem af Sogneraadet ved detteſ Be-
ſtyrelſe eller Omſorg for Skoleveſenet, men
der ſtaaer, at Præſten i Forening med Sog-
neraadet ſkal have Tilſynet. Det er alſaa to
ſærſkilte Autoriteter, ſom i Forening udføre
dette Hørv, Sognepræſten ſtaaer ſom en ſær-
lig Autoritet, der kan gjøre Indberetning for
ſin Perſon, hvilket han ikke kan gjøre, naar
han er Medlem af Stolecommiſſionen, hvor
han alſaa maa have de to andre Medlemmer
med. Et æret Medlem her ligeoverfor paa
den modsatte Side (Madsen) meente, at det
ikke var rigtigt at opgive Udtrykket „faſt Op-
hold“ i § 3, og iſtedet derfor at indſætte
„Bopæl“. Jeg vil gjøre det ærede Medlem
opmærkſom paa, at i Loven om Sogneforſtan-
derſtabernes Sammenſætning af 22de Marts
1855 ſtaaer der „Bopæl“, og at det, ſom jeg
før bemærkede, har udviklet ſig ſaaledes, at
Communalbeſtyrelſerne nu have en beſtemt Op-
fattelſe af, hvorledes Udtrykket „Bopæl“ ſkal
forſtaaes. Det ærede Medlem meente, at det
var tvivlſomt, om en Søn, der beſtyrede Gaar-
den for ſin Moder eller for en gammel, ſvæ-
gellig Fader, vilde kunne blive Medlem af
Rigsdagen, men dette kan ikke være tvivlſomt,
da det har fundet ſted i flere Aar og finder
ſted i dette Dieblif, ſaa at man kan ſee det
for ſine Dine, at virkelig en Mand i denne
Stilling kan blive valgt til Medlem af Folke-
thinget. Tillige er det jo beſkjendt, at vi have
flere Mænd netop i denne Stilling, ſom ere
Medlemmer af Landets Amtsraad; men naar
de kunne blive Medlemmer af Amtsraadene,
ſaa kunne de ogſaa blive Medlemmer af Sog-
neraadene. Jeg troer alſaa ikke, at der kan
være den fjærneſte Tvivl om, at virkelig de
Mænd, der ere i denne Stilling, fuldſtæn-
dig lovligt og rigtigt kunne vælges til Med-
lemmer baade af Sogneraad, Amtsraad og
Rigsdag. Naar der derimod i Loven kom til
at ſtaaе „faſt Ophold“, kunde det jo tænkes
— jeg har allerede gjort opmærkſom paa, at
dette har været Grunden for Udvalget til at
foreſlaae Forandringen — at Folk, ſom have

Bopæl i en Commune, efter den nye Foran-
bring kunde riſikere ikke at blive anſeete for
valgbare; thi det er meget ofte Tilfældet, at
en Mand har Bopæl i en Commune uden at
have faſt Ophold der.

Jeg ſkal iøvrigt ikke opholde mig ved an-
dre Punkter end de Forſlag, der foreligge til
§ 46, hvorom jeg endnu ſkal tillade mig et
Par Ord. Naar jeg tidligere har anført,
at jeg troede, at ethvert Medlem af Amts-
raadet, ſom er i den Stilling, at han ikke
uden Afſavn kan foretage diſſe Reiſer til
Amtsraads møderne, ogſaa af Amtsraadet vil
ſaae en Reiſegodtgjørelſe, da ſtøtter jeg dette
derpaa, at ethvert Amtsraad dog vil være ſaa
billigt at indrømme, at den Mand, der er valgt
til Amtsraadet, ikke har det i ſin frie Villie,
om han vil modtage Valget eller ikke. En-
hver, der vælges til Amtsraadet, ſkal mod-
tage Valget; derſom han kunde ſige Nei
dertil, vilde jeg ikke i nogenſomhelſt Maade
holde paa, at han ſkulde have denne Rei-
ſegodtgjørelſe ſom Ret, hvilket jeg dog tid-
ligere har holdt paa, da jeg troede, det kunde
gaae igjennem; men nu, da enhver Mand, der
vælges til Amtsraadet, er tvungen til at mod-
tage Valget, ſiger jeg: Der gives ikke noget
Amtsraad, uden at det vil hde en ſaadan
Godtgjørelſe, naar det maa erkjende, at en
Mand efter ſin Stilling og den Veilængde,
han har havt at tilbagelægge, kan trænge dertil.
Jeg har i ſaa Henſeende Erfaringen beſtemt
for mig, idet noget Saadant allerede i flere
Aar er ſteet. Det ærede Medlem for Randers
Amts Aede Valgkreds (Vønløffe), ſom ogſaa
forſvarede denne Sag og imødegik den ærede
Indenrigsminifterſ Forſlag, gjorde opmærkſom
paa, at, naar der var Amter, i hvilke der laae
ſaa afſides Dele, ſom f. Ex. Langeland og Erø,
vilde det være urimeligt at paabyrde et Medlem
af Amtsraadet at gjøre ſaa lang en Reiſe uden no-
gen Godtgjørelſe; men jeg veed, at netop Svend-
borg Amtsraad i en Række af en halv Snees
Aar idetmindſte eller diſtnok længere har ind-
rømmet Reiſegodtgjørelſe til det Medlem fra
Langeland, der møder i Amtsraadet. Jeg veed
med Sikkerhed og tør indeſtaaе for, at det er
gaaet ſaaledes i en lang Række Aar; det er
ſteet med Indenrigsminifterens Billigheſe, og